

Edictum de asylo

Τὸ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ τῆ μεγάλης ἐκκλησίᾳ γενόμενον χρυσόβουλλον

Τὴν τῆς εἰρήνης χορηγὸν καὶ πάσης εὐταξίας μητέρα δικαιοσύνην, κραταιάν τε τοῖς ἀδικοῦσιν ἀντίπαλον καὶ σχεδὸν πάντων αἰτίαν τῶν ἀγαθῶν τῷ ἡμετέρῳ βίῳ καθισταμένην, οὐκ ἀπεικός ἐστι κατὰ τῆς ἀναιδοῦς πλεονεξίας ἀνταγωνιζομένην τῆ ἡμετέρα καθοπλισθῆναι χειρί, ὡς ἂν τῆ ἰσχύι τῆς ἐκ θεοῦ βασιλείας ἡμῶν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκимоῦσα φαίνοιτο, πῆ μὲν τοὺς ἐκκλησιαστικούς κατευνάζουσα θορύβους καὶ πρὸς εὐδιδιον λιμένα τὸ ἱερατικὸν ῥυθμίζουσα, πῆ δὲ τοὺς κοσμικούς καταπραΰνουσα πολέμους καὶ τῶν ἰδίων ἕκαστον ἀπολαύειν νομοθετοῦσα. Ἡ ἐκκλησιαστικοῖς τε καὶ πολιτικοῖς ἄρχουσιν ὑπηρετεῖσθαι κελεύουσα τούτοις, ἵνα μηδὲν ἔξω τῶν ἐκείνη δοκούντων τι διαπράττωνται, ὡς ἐν κεφαλαίῳ τὰ καθ' ἕκαστον ἐντέλλεται οὕτως· κεφ. α. Δέον ὑμᾶς, εἴ τις ἐλεύθερος δούλωσιν ὑφιστάμενος τῆ ἐκκλησίᾳ προσδράμοι, μετακαλέσασθαι δις τὸν ἐγκαλούμενον καί, εἰ μὴ πρὸς ὑμᾶς ἦξει, τὴν τρίτην ἀποστολὴν διὰ τριῶν ποιεῖσθαι πρεσβυτέρων εἰς μαρτύριον τῶν γινομένων καί, εἰ μὴ δι' αὐτῶν ἐλεύσεται, ἐλευθερίας ἀξιοῦν τὸν φυγάδα. κεφ. β. Δέον, εἴ τις τῶν οἰκετῶν λιμῶ καὶ γυμνότητι πιεζόμενος γνώμη τοῦ δεσπότη <τῆ ἐκκλησίᾳ προσδράμοι> εἰ μὴ κατὰ τὸ δυνατόν αὐτῷ ἀμφοτέρα διορθοῦται, πιπράσκεσθαι τὸν δοῦλον ἄλλῳ δεσπότη, ἵνα μὴ ὑπεροψία διαφθείροιτο. κεφ. γ. Δέον, εἴ τις τῶν πρεσβυτέρων ἢ διακόνων ἔξει δίκην μετὰ τινος προσκαλεῖσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ εἰρημένον καὶ μὴ ὑπέικοντα καταδικάζεσθαι. κεφ. δ. Δέον τὸν δοῦλον μάτην τῆ ἐκκλησίᾳ προσχωρήσαντα παιδεύειν ἀξίως καὶ τῷ ἰδίῳ δεσπότη παραδιδόναι. κεφ. ε. Δέον, εἴ ποτε δοῦλος φυγὰς αὐτὸν ἐλθεῖν τὸν κύριον ἀπονοία ἐπιζητεῖ, ὁ δὲ κύριος τῶν θεραπόντων αὐτῷ τὸν πιστότατον δι' αὐτὸ τοῦτο ἀποστείλῃ, μὴ ἀναγκάζεσθαι αὐτὸν σκύλλεσθαι, μάλιστα τὸν ἀπεσταλμένον παρ' αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ παραθέμενον, ᾧ καὶ τὸν δοῦλον παρατίθεσθαι ὑμῖν ἔξεστιν. Δέον διὰ παντὸς ἐρευνᾶσθαι τοὺς πρόσφυγας καὶ ὧν ἂν ὧσι μηνύεσθαι παρευθὺ τοὺς κυρίους αὐτῶν ἐπανελέσθαι αὐτούς. αὐτοὶ γὰρ ἐπιμένοντες καὶ πληθυνόμενοι καὶ τὰ τῆς περιβολῆς ἀναλίσκουσι πάντα καὶ τοὺς παρατυγχάνοντας ἐνεδρεῦοντες βλάπτουσι καὶ τῷ πλήθει αὐτῶν τοῖς δεσπότης πολλὰκις ἐπανιστάμενοι τὸ χαλεπώτατον ὕβρεις ἀφιάσιν, ἐφ' ᾧ καὶ κατ' ἀξίαν παιδεύεσθαι ἄμεινον. Καὶ ταῦτα πάντα τηρεῖσθαι παρ' ὑμῶν ἀσφαλῶς, ἵνα μὴ καταφρονηταὶ τούτων ὀφθέντες καὶ ὑμεῖς ὑπ' ἄλλων καταφρονηθήσεσθε, οὐκ ἐκτὸς κατακρίματος μένοντες τοῦ τε θεόθεν καὶ τοῦ παρ' ἡμῶν ἐπληρημένου.